

PharmDr. Jan Horáček

Představenstvo ČLČK

Funkce v orgánech komor jsou čestné....

Celý profesní život jsem působil v lékárnách. Vedl jsem tu nejmenší venkovskou až po velkou poliklinickou. Později jsem provozoval až 3 veřejné lékárny. Během vojny jsem přičichl i k práci v nemocniční lékárně.

V komoře jsem se angažoval od jejího vzniku, stál jsem u jejího založení, v prvním volebním období ve funkci prezidenta. Byl jsem členem několika představenstev, krátkou dobu i v gesci mluvčího. Nyní jsem důchodcem (70) občas pomáhajícím v lékárnách.

Nepatřím k žádné zájmové frakci v komoře, moje postavení mi díky nezávislosti, prožitým zkušenostem a určité orientovanosti v chodu komory umožňuje hodnotit jevy objektivněji, než je běžné.

Nebudu zde slibovat modré z nebe, že budu bojovat za tzv. lepší příští, protože jsem pochopil, že o osudu lékárenství a lékárníků bohužel ve většině případů sami nerozhodují.

Pokud bych byl zvolen, snažil bych se ovlivňovat:

aby komora neporušovala ústavu, zákony a vlastní řády a nezpochybňovala tím vlastní morální kredit

aby se komora místo autoritářského a represivního zaměření vůči členům více snažila jim sloužit, pomáhat a bránit jejich postavení v rámci zdravotnictví i v celé společnosti a dokázala se důrazně vymezit proti nesmyslným návrhům politiků a státní správy, jak tomu bylo na počátku po vzniku komory, kdy se více dbalo na to, že je profesní samosprávou

aby nezpochybňovala naši odbornost a erudici povinným sběrem bodů, což nemá obdoby v žádné z profesních organizací a nesnažila se navozovat dojem, že je jedinečnou vzdělávací agenturou

aby přestala usilovat o likvidaci tradičního pregnantního označení lékárník / lékárnice v právních předpisech nahrazením za obecnější, ale méně adresný pojem farmaceut / farmaceutka

aby při plánování činností, akcí a programů důkladně zvažovala jejich přínos pro lékárníky případně pro náš obor a vyvarovala se aktivit neefektivních, čerpajících zbytečně prostředky, čas a síly

aby objektivně zhodnotila přínos a význam práce mluvčí, PR agentury a mediální pracovní skupiny

aby skutečně pracovala na naplňování schválené vize do roku 2025.

Uvádím zde několik příkladů převážně interních oblastí fungování komory, které podle mne zasluhují revizi, kde by případná změna či náprava byla poměrně snadná.

A nyní téma, které mi nejspíše ubere hlasy některých delegátů. Je evidentní, že stávající komorový zákon nevyhovuje dnešní realitě. V době vzniku nešlo předpokládat, že naše komora se vyvine majoritně v komoru zaměstnanců. Faktem je, že nyní sdružuje pasivní masu, se stále klesajícím zájmem o dění v komoře a vnímající ji především jako nutné zlo, kde musím být, kam musím platit a „vzdělávat“ se podle jejich mustru. Pojem profesní samosprávy většinou nechápou, nevnímají ji tak a neztotožňují se s ní. Povinné členství pro všechny ztratilo smysl a je bohužel klíčem k neefektivitě komory. Z dnešního pohledu si umím představit komoru bez povinného členství zaměstnanců, ale s povinným členstvím lékárníků poskytovatelů péče jako fyzických osob, lékárníků ve vedoucích funkcích a spolujemitelů v právnických osobách poskytujících péči, odborných zástupců a vedoucích lékárníků. Aby se komora stala atraktivní pro zaměstnance, musela by vynakládat daleko větší úsilí v oblastech, které většinu lidu lékárenského trápí. Ač jsem byl v minulosti zastáncem všeobecného povinného členství, dnes věřím, že by nová komora byla potom přátelštější vůči financujícím členům, výkonnější a možná i úspěšnější v dosahování cílů.

Většina kandidátů uvádí, že chtějí pracovat a pomáhat, posunovat obor, zabezpečovat zářnou budoucnost lékáren a lékárníků a podobně. A protože kandidují na bytí pouze profesní politiky v samosprávě, nezmiňují se cudně o dalších méně ušlechtilých motivacích. Jsou to např. moc, vliv, peníze, zájem zaměstnavatele a důležitý přístup k informacím tzv. z první ruky. Také se před volbami mezi zainteresovanými hrají hry něco za něco. Zapomíná se přitom na § 10 odst. 4, že: Funkce v orgánech komor jsou čestné....

Nebudu pokrytecký. Mít moc mne neoslovuje, už jsem zažil. Mít vliv na vedení komory bych pochopitelně chtěl, proto kandiduji. Mít nějaké peníze k důchodu potěší a mít validní informace je v životě potřebné, zvláště v dnešní době.

Vždy jsem byl a budu vděčný těm delegátům, kteří mi dají ve volbách svůj hlas. Děkuji. A na ty, kteří mi to „nehodí“ se nezlobím, nemáme přece všichni stejný pohled na realitu zde, na tomto světě.

